

gistrere. En ophævelse vil ligeledes få betydning for andre samlevende af samme køn, som ikke er slægtsarvinger. De pågældende vil ved en eventuel ophævelse af § 2 A, stk. 1, litra b, i stedet blive omfattet af lov om afgift af arv og gave § 3, stk. 6, hvorefter ministeren for skatter og afgifter kan tillade, at arveafgiften svares efter en lavere afgiftsklasse end den, arvingens slægtskabsforhold til arveladeren vil betinge, hvis arvingen ved arveladerens død i længere tid har hørt til dennes husstand eller været økonomisk afhængig af ham. Nedsættelse efter denne regel vil i praksis blive bevilget, hvis arvelader og arving har haft fælles bopæl i mindst 2 år og bopælsforholdet bestod på tidspunktet for dødsfaldet.

Kriterierne for afgiftsnedsættelse vil således blive ens for samboende søskende og andre samlevende, uanset om de er af samme eller

forskelligt køn, hvis reglen i lovens § 2 A, stk. 1, litra b, ophæves. Der vil dog være den væsentlige forskel, at afgiftsnedsættelsen for samboende søskende følger direkte af loven (§ 2 A, stk. 1, litra f, der bliver litra e), mens afgiftsnedsættelsen for alle andre samlevende beror på en administrativ tilladelse. Den bevillingsmæssige nedsættelse af arveafgiften administreres efter reglerne i Skattedepartementets cirkulære af 2. december 1988 om arveafgift for samlevende personer. Cirkulæret vedlægges.

Skatteministeriet har endvidere henledt opmærksomheden på, at en ophævelse af arveafgiftslovens § 2 A, stk. 1, litra b, vil nødvendiggøre konsekvensændringer i lovens § 2 og § 44, stk. 1. Der henvises til vedlagte skrivelser af 11. april 1988 og 27. januar 1989.

Justitsministeriet kan henholde sig til det af Skatteministeriet oplyste.